

29 Ekim Yazısı: "Peki ama, Biz Neyi Anıyoruz?"

İçeriği Yazan: [Vedat KOÇAL](#) [1] Zaman: Cts, 29/10/2011 - 00:41

"...biz hayatını, bağımsızlığını kurtarmak için çalışan erbab-ı sâyiz (emekçi kişileriz), zavallı bir halkız. Durumumuzu bilelim. Kurtulmak, yaşamak için çalışmak ve çalışmaya mecbur olan bir halkız. Buna ilişkin olarak, her birimizin hakkı vardır; yetkisi vardır. Fakat çalışma sayesinde bu hakkı kazanırız. Yoksa arka üstü yatmak ve hayatını çalışmadan geçirmek isteyen insanların bizim toplumumuz içinde yeri yoktur, hakkı yoktur. O halde ifade ediniz Efendiler! Halkçılık, sosyal düzenini çalışmasına, hukukuna dayandırmak isteyen bir Sosyal anlayıştır. Efendiler, biz bu hakkımızı koruyup gözetmek, bağımsızlığımızı emin bulundurabilmek için halkımızla, ulusumuzla, bizi mahvetmek isteyen emperyalizme karşı ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı ulusça savaşmayı doğru gören bir anlayışı izleyen insanlarız."

Gazi Mustafa Kemal, 1 Aralık 1921, TBMM

..

"2- Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti, hayat ve Bağımsızlığını kurtarmayı tek amaç ve hedef bildiği halkı, emperyalizm ve kapitalizm baskısı ve zorbalığından özgürleştirerek, yönetimin ve egemenliğin gerçek sahibi kılmakla hedefe varılacağı iddiasındadır."

3- T.B.M.M. Hükümeti, ulusun yaşam ve bağımsızlığına kötü niyetle yönelen emperyalist ve kapitalist düşmanların saldırılarına karşı savunma ve dış düşmanlarla işbirliği edip, ulusu kandırmaya ve aldatmaya çalışan içerideki hainleri bastırmak için orduyu görevli kılmayı ve onu Ulus Bağımsızlığının hizmetçisi bilmeyi sorumluluk Kabul eder."

"Bu Parlamento yöntemi, halkı mutlu edememiştir ve zaman zaman dünyayı sarsan büyük büyük devrimlere meydan vermiştir. Çünkü Parlamentoların kabulüne ve Anayasanın alkışlarla onayına karşın, bir sınıf vardır ki, memleketi omuzlarında taşıyan bir sınıf vardır ki, o, hep tutsaklık altında inlemiştir. Efendiliğine ulaşamamıştır, ve o sefalet içinde inlerken, Burjuva tabakası onun önüne çıkmış, elindeki Anayasa ile o zavallı sınıfın önünde alay etmiştir... Efendiler, memleket demek o memleketin ekonomisi demektir. Hiçbir zaman o memleketin, yalan yanlış politikacıları demek değildir. Fakat o memleketi, sapanı ile, elinde o mübarek Çekici ile çalışan demircisi, çiftçisi temsil eder ve memleket onlardan oluşur.

"Ülkenin anlamı onlarda sağlanır. Ve o sınıf öncülüğe, önderliğe gelmedikçe, bu ülkenin yazgısını doğrudan doğruya eline almadıkça kurtuluşa doğru yürümenin olanağı yoktur. Bütün Anayasalara ve bütün yasallık biçimine karşın tutsaktır. Yine inlemektedir. Yine aç ve yoksuldur. O sınıfı buraya koymaktadır ki biz açlığın önüne geçeceğiz ve o sınıf buraya geldiği zaman kibar kibar cümleler içinde büyük konuşmalar yapamayacak, fakat çiftçi çiftçiliğini düşünecek, demirci demirciliğini düşünecek, dabak dabaklığını düşünecek, ayakkabıcılar ayakkabılarını düşünecek, bu yolla, ülkeyi meydana getiren öğeler o ülkeyi gerçekten düşünmüş olacaktır. Hiçbir zaman bir çiftçi olmayan, çiftçinin çıkarını çiftçi kadar belirleyemez efendiler... ve ülkesini belki giysisiz, belki bastonsuz, belki yakalıksız, fakat ayağında çizmeleriyle, elinde kutsal çekiciyle buraya gelen demircilerini, çiftçilerini, yani memleketi burada gözümüzün önünde görürüz. Bunlardan ve herhalde bizim burada siyasal

hesaplarımızdan, siyasal tartışmalarımızdan çok iyilik ve yarar görür; ve hiçbir zaman ülke, siyaset bildiğimiz şu fırlıdıklardan ibaret değildir." (1)

"Evet, bir Anayasa (kanun-ı esasi) vardı. Ve bu kanun gereğince herkes hür ve mülkiyet kutsaldı. Şu halde nasıl olur da köylü arazisine malik değildi; şahsında tasarruf edemezdi? diyorsun!"

Demeyiniz.

İddiamı kanıtlayayım.

Evet anayasa biraz önceki kayıtları içine alıyordu. Fazla olarak köylünün elinde arazisinin bir de tapusu vardı. Bununla beraber, ne arazisine, ne kendine sahipti!

Bakınız nasıl?

Köylü ve kasabalı küçük çiftçi, toprağını sürebilmek için küçük bir paraya muhtaçtır. Ziraat bankasından ödünç almaya ne kişisel durumu, ne de serveti elverişlidir. Şu halde ne yapacak? Çoluk çocuğuyla aç duramaz ya!

Yapacağı şudur: Tefeciye başvuracak, ona yalvarıp yakaracak, ağlayacak, sızlayarak % 100, bazen % 160 faizle dilenecek! Böylece, tarlasını ekebilecektir.

Fakat zavallı çiftçi veya köylü ne kazanacak?

Faizleri bile ödeyemeyecek ve borçlu kalacak. Çünkü ekonomi bilimi, % 100 faiz ödedikten sonra kazanma olanağını henüz bulmuş değildir.

Köylü veya çiftçi borcunu ödeyemedikçe borcu artar. Çünkü faiz faiz üstüne biner.

"Şu halde ne için ve neye çalışıyor?" diyeceksiniz.

Bunun da karşılığı kısadır:

Kendisinin ve çoluk çocuğunun boğazları tokluğuna!

Fakat gerçek bu olsa, yine iyi... Gerçek bu değildir.

Gerçek şudur: Köylü veya çiftçi boyuna borçlanmak için, tefecinin patlıyasıca midesi ve kesesi hesabına çalışmaktadır. Tıpkı 1789 Fransa Büyük Devrimi'nden önce serf'lerin vilenlerin senyörleri hesabına çalıştıkları gibi.. Tıpkı ilk çağlarda firavunların piramitlerini kamçı darbeleri altında yükselten esirler gibi.. Şu hale göre, elinde arazisinin tapu senedi bulunmasına rağmen, köylü ve çiftçi, çoluk çocuğu, evi barkı, hayvanları, kendisinin değildir tefecinindir. Bunlar tefeci hesabına işleyen yaratıklar ve varlıklardır.

Devrim, ekonomik alandan sonra ikinci derecede önemli olan sosyal alana ilişmezse yine kavrayış bakımından eksiktir.

Ben çocukluğumda bazı olaylara tanık olmuştum. Bizim Selçuk köyünde kinin bulamamak yüzünden sıtmadan hendek aralarında can çekişen ve orada son nefesini veren vatandaşları bilirim!

Yine bazı köyler bilirim ki, halkı bütünüyle göç etmiştir. Bomboş evleri baykuşlara yuva olmuştur. Fakat sanmayınız ki, bu ahali başka bir köye veya şehire gitmiştir. Hayır! Köyün yanı başında bir yere çekilmiştir. Bu yer köyün korkunç mezarlığıdır!

İşte yalnız siyasal alanda kalan, sosyal ve özellikle ekonomik alana girmeyen bir ihtilâl bu yaraların çaresini bulmuş olmaz. Yapılan şey, politikacıların post kavgasından ibaret kalır. Toplum yerinde sayar. Bundan dolayıdır ki, bir ihtilâl tam ve okunuş anlamı ile kendini ifade edebilmesi için özellikle ekonomik olmalıdır diyorum ve bunlardan dolayıdır ki, bunda ısrar ediyorum."

..

Osmanlıca aslından bugün konuştuğumuz sözcüklere çevirdim, anlaman için. Gerçi bundan umutsuzum ya, neyse..

Yukarıdaki ilk cümleler, yani maddelenmiş ilk iki paragraf ve sonraki iki paragraf daha, 1.TBMM’de, yani Bağımsızlık Savaşı’nı yürüten ve kazanan İlk Meclis çatısı altında, savaş sürerken konuşulanlardan alındı. İlk ikisi, 18 Eylül 1921 tarihli Hükümet Programı sunusundan, üçüncü ve dördüncü ise, I. Meclis’in Adalet Bakanlığı’nı yürüten Mahmut Esat “Bozkurt” Bey’in 18 Kasım 1920 tarihli konuşmasından. Belgesi, kanıtı mı, Dr. Hikmet Kıvılcımlı’dan aktardık; O’nun yalancısıyız.

Sonraki uzun alıntı ise, Mahmut Esat (Bozkurt) Bey’in ünlü “Atatürk İhtilali” adlı yapıtından.

Kıvılcımlı Hoca, alıntılarının sonunu, kendi cümleleri ile, “Kapitalizmi, burjuva parlamentosunu kaldıran bir yönetime bilim dilinde ütöpik ya da bilimsel sosyalizm denilmez de ne denir? 45 yıl önce TBMM’nin de bunlar söylendi.” diyerek bitiriyor. (1)

Gerçekten de, bak sen şu Allahın işine, yine aynı Mahmut Esat Bey, yani yukarıdaki son paragrafların yazarı ve Mustafa Kemal’in Adalet Bakanı olan Mahmut Esat Bey, “Atatürk İhtilali” adlı başyapıtında, Marx’ı şu sözlerle anıyor:

“Rusya’da, Marx’ın heykelleri yükseliyor. Dava dünyayı düşündürüyor. İşte bilginin, yüksek düşüncenin, özverinin verimi!”

Dur, dahası var oradan:

“Spartakus, ihtilali başarmış olsaydı, yalnız İtalya değil, tarihin yazgısı değişecek, ilerleme belki bin yıl kazanacaktı”

Lenin’i esgeçmiş sanma sakın; Marx olur da, Lenin olmaz mı? Anmış, anmadan öte, anlatmış; bak nasıl:

“Yüz seksen milyon nüfusa, en ileri ve en sol sayılan böyle bir rejimi Kabul ettirmek, onu yirmi üç seneden beri uygulamayı başarmak, özverinin, cesaretin, zekâ ve bilginin veriminden başka ne olabilir ki?

Lenin’in hayatı baştan başa bu özelliklerin bir belirtisidir. Onun esnek taktikleri, başarının; yüksek prestiji, komünist zaferin belli başlı yapıcısı oldu. Bazen şiddetle, kesinlikle radikal hareket ettiği halde, bazen hızla gerilemesini de bildi.”

..

İnanmadın değil mi, zor değil, nette pdf biçimi var; bağlantısını aşağıya ekliyorum; indir, oku, sen de gör. (2)

Telaşlanma, yanıt yetiştirmeye koyulma hemen; ben Kıvılcımlı Hoca gibi “I.TBMM veya Kemalistler Sosyalistti” diyecek değilim. Sakin ol; okumaya devam et:

Ve dur, hüküm vermeden önce, kendine bir soru sor: şu yıllardır okullarda okuyageldiğin “Kurtuluş Savaşı”nın, -ki hani her sabah ve akşam okuduğun o marşın adıdır ve sonunda "hakkıdır hakka tapan milletimin istiklâl" derdin- işte o marşın anlattığı savaşın, 1980’lere dek, ön eki “İstiklâl” yani “Bağımsızlık” değil miydi; sahi, yaşı elverenlerdensen, dedenden, ninenden duymadın mı hiç “İstiklal Harbi” diye? O savaşa katılanlara verilen madalyanın adı “Kurtuluş Madalyası” mıydı, yoksa “İstiklâl Madalyası” mı? Hadi bunu bilmiyordun, duymadın; sayısız kez adımladığın caddeye, zaferden sonra, önceki “Pera” adı kaldırılarak verilen yeni adı, “İstiklâl” değil mi? İşte, o kesin doğruyu bildirdiğini sandığın hükümlerini verip, üstüne sınırsız bilgeliğinin mührünü vurmadan önce bir sor kendine: “yahu ne zaman “Kurtuluş” oldu bu “İstiklâl”; ve neden oldu?

Onu bırak, sen hiç 1926 tarihli Medeni Kanun’un girişini, yani “Gerekçesi”ni okudun mu; okumaktan geçtim, öyle birşeyin varlığından haberdar mısın?

Sus, kendine yalan söyleme!

Bak ne diyor:

"Yasaları dine dayalı olan devletler kısa bir zaman sonra ülkenin ve ulusun ihtiyaç ve isteklerini karşılayamazlar. Çünkü dinler değişmez hükümler belirtirler. Yaşam yürür; ihtiyaçlar hızla değişir, din kanunları, kesinlikle ilerleyen yaşamın önünde biçimden ve ölü sözcüklerden fazla bir değer, bir anlam ifade edemezler. Değişmemek dinler için bir zorunluluktur. Bu bakımdan dinlerin sadece bir vicdan işi olarak kalması günümüz uygarlığının esaslarından ve eski uygarlıkla yeni uygarlığın en önemli ayırt edici özelliklerinden birisidir. Esaslarını dinlerden alan yasalar uygulanmakta oldukları toplumları indikleri ilkel dönemlere bağlarlar ve ilerlemeye engel bellibaşlı etken ve nedenler arasında bulunurlar. Türk ulusunun kaderini yüzyılımız içinde bile ortaçağ hükümleri ve kanunlarına bağlamakta, dinin değişmez hükümlerinden esinlenilen ve tanrısallıkla sürekli ilişki içinde bulunan kanunlarımızın en güçlü etken olduklarından şüphe edilmemelidir."

Senin için günümüzün diline dönüştürdüm.

Açıkça, senin 2011'de cesaret edip de söyleyemediğini, 1926'da söylüyor; özetle "din geridir, geri bırakır; dini aşıyoruz" diyor.

Şaşırdın mı?

Neden ve neye şaşıırıyorsun ki, on yıllar boyu, her iş günü girip çıktığın o okul kapılarında, girişlerinde yazan o söz kimindi? :

"Dünyada her şey için, uygarlık için, hayat için, başarı için, hedefe ulaşmak için en gerçek yol gösterici bilimdir, tekniktir. Bilim ve tekniğin dışında yol gösterici aramak şaşkınlıktır, bilgisizliktir, doğru yoldan sapmaktır, doğru yolu göstermeyene yol sormaktır."

Gerçi evet, biz "Eylül'ün çocukları", sadece ilk cümlesini, hem de eski dilden okuduğumuz, "okuduğumuz" değil de, her gün "gördüğümüz" demem daha doğru; gördük yıllarca. Bize birşey anlatmamış, hatta sıkıcı gelmiş olabilir. Ama, işte "Onlar"ın düşünceleri bunlardı. "Bilim"e inanıyorlardı. Bugün, "onları aştığımız" için bütün bir halk, olabildiğince dindar, doğrusu "muhazafakar demokrat"ız.

Cumhuriyet, senin için "İlerici-yenilikçi" değil mi halen?

Peki; devam edelim o halde.

Boşver; ellerini, parmaklarını yorma hiç; biliyorum neler söyleyeceğini; senin kadar ben de ezberledim artık: "ama İzmir İktisat Kongresi, Teşvik-i Sanayi Kanunu, savaş günlerindeki köylülük, sınıf sözlerini inkar eden "sınıfsız-ayrıcılıksız, kaynaşmış kitle" söylemleri, hatta daha ileri giderek grevin yasaklanması, ırkçılığa varan güneş-dil teorisi, sümerler, etiler falan.."

Biliyorum, dahası var, tek tek listelemeye kalkarsak.

Ben senden daha geriye gideceğim; Cumhuriyet'ten önceye, savaşa, doğrusu savaşın sonuna.

Savaşı kazanan, zafer sahibi Başkomutan, tam da zaferini dünyaya duyurduğu günlerde ve yerde, Eylül '22'nin ilk haftasında ve İzmir'de, Uşaklıgil konağına girdiği gün yenilmiş oldu, ve geri dönüşsüz olarak; çünkü orada imzaladığı, sadece kızı Latife ile değil, sermayenin kendisi ile de evlilik sözleşmesidir.

En sıkı Kemalist Doğan Avcıoğlu bile, "600 yıllık bir saltanatı ve hilafeti kovan Kemalist Devrim'in gücü, içerideki egemenlerin çıkarlarını kırmaya yetmedi. Çünkü, etkisini yitirmiş bir hilafeti kaldırmak, dayanılan sınıfların çıkarına dokunmaktan kolaydır" demedi mi? (3)

Bu haliyle, orada, o konakta imza edilen o sözleşme, cephede kazanılan zaferde, savaşı yürüten askerlerin kanları kadar, savaşa canıyla ve "Tekalif-i milliye emirleri" türünden, malıyla hayat veren

yoksul Anadolu Köylülüğünün, ve yine, İmalat-ı Harbiye işçilerinin alınterinin inkârı, reddi değil mi?

Olabilir; duygularımız tersini duysa da, bizim akıl- düşünce dünyamız Paşaların apoletlerindeki sırmalarla değil, köylünün ve işçinin alınteri ile ışıyor; bu yüzden, o savaşa, o savaşın anısına sadece ulusal duygularımızla değil, sınıfsal aklımızla da bağlıyız.

..

Gördün mü, ben senden daha cesurum; öyle arkamı sağlama alıp Cumhuriyet'e değil, Bağımsızlık Savaşı'na dek götürebiliyorum "teslimiyet"i.

Sonrasını, Cumhuriyet'i mi soruyorsun?

Söyleyeyim:

"Bence bizim ulusumuz, birbirinden çok farklı çıkarlar izleyecek, ve bu nedenle, birbiriyle mücadele halinde bulunagelen çeşitli sınıflara sahip değildir. Var olan sınıflar, birbirini gerektirme durumundadır. İncelenirse görülür ki, ülkemizin genişliğine oranla, hiç kimse büyük araziye sahip değildir. Böylece, bu arazi sahipleri de korunacak insanlardır. Kaç milyonerimiz var? Hiç. O halde, biraz parası olanlara da düşman olacak değiliz. Tersine, ülkemizde birçok milyonerlerin, hatta milyarderlerin yetişmesine çalışacağız"

Böyle diyor, "Söylev ve Demeçler"inde, Mustafa Kemal. Evet, bizzat sıkı Kemalistler'in, o Bayar'a özgüleyip kınamaktan halsiz düştükleri "her mahallede bir milyoner" sözü Mustafa Kemal'e aitmiş, iyi mi?

Köy Enstitüleri'ni ağır yaralayan sağcı-gerici Şemseddin Sirer, ve gerici "Sebilürreşad dergisi" yazarı Şemseddin Günaltay, Menderes'in mi, yoksa "İkinci Adam" İnönü'nün mü Bakanı ve Başbakanı idiler? Sonra, malum Toprak Reformu girişimini boşa çıkarmak için, "Dörtlülük Takrir" adı verilen o istifaları ile partiden ayrılıp Demokrat Parti'yi kuran, Koraltan, Bayar, Menderes, ve evet, toplam olarak, II. Dünya Savaşı sonrası Milli Şef dönemi ve devamında, Demokrat Parti geri dönüşünü kurumsallaştıranların hepsi, Mustafa Kemal'in yönetimindeki Cumhuriyet Halk Fırkası'nda milletvekili, Bakan, Başbakan olmadılar mı? Hatta Koraltan, I. Meclis'e Başkanlık bile etmemiş miydi? Menderes, 1930'dan 1946'ya dek, Mustafa Kemal'in Genel Başkanı olduğu Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Aydın Milletvekili değil miydi? Ve Bayar, o çok bilinen "Türkiye'yi küçük Amerika yapma" hedefini koyan, Demokratların büyük "Reis-i Cumhur"u, '29 küresel bunalımı sonrasında, Mustafa Kemal'in sağlığında, yıllar boyunca "Devletçilik"ın Başbakanı değil miydi?. O Bağımsızlık Savaşı'nın habercisi sayılan "Sultanahmet Mitingi"nin ateşli kadın konuşmacısı, Batı Cephesinde "Onbaşı Halide Hanım", Demokrat Parti milletvekili olarak el kaldırmadı mı, İncirlik üssü türünden, teslim oluş yasalarına? Yahu, ne Onbaşı, koca ilk Batı Cephesi Komutanı, Mustafa Kemal'in yakın arkadaşı ve savaşı başlatan "ilk beş"ın biri, Ali Fuat Cebesoy Paşa, ve savaşın Savunma Bakanı, Genelkurmay Başkanı Fevzi Çakmak Paşa, Demokrat Parti listesinden Milletvekilleri değiller miydi? 27 Mayısçıların tutuklayıp Yassıada'da yargıladıklarından biri de, "İstiklal Madalyası sahibi" Savaş Kahramanı o Ali Fuat Paşa değil miydi? Sahi, güzel soru: Ali Fuat Paşa merhum, Kore Savaşı'na asker gönderilmesine, İncirlik Üssü'nün kurulmasına ne oy vermişti acaba?

Uz atmaya gerek yok; örnek sayısız. Yani, Bağımsız, Halkçı Cumhuriyet'in sonu, "rozet Atatürkçüsü" asalakların ileri sürdüğü gibi, 1946 ve 1950'de değil, daha en başından, başladığı yerde gelmiş. Yani, "Cumhuriyet" dediğin şey, toplumsal dönüşüm anlamında "ölü" doğmuş; hiç yaşamamış ki, bugün de bilmem kaçınıcı yıldönümünü kutlayalım ya da analım?

Bak işte, en iyi niyetlisi, ikincisini geçmiş, üçüncüsünden söz ediyor; velhasıl, ilkinin ruhuna çoktan fatiha okuduk biz.

Şimdi, bütün bunlar böyle, böyleydi diye ne yapalım yani?

Sonunda, veya ta başladıkları yerde yenildiler, yenik başladılar, teslim oldular diye, Bağımsızlık için dövüşenlere kızalım mı?

"Adam sen de, "burjuva Kemal"le üç buçuk adamının işleri, maceraları" deyip geçelim mi?

Ya da, yine Kıvılcımlı Hoca'yı mı dinleyelim?:

"Birinci Kuvayı Milliyecilik: SİLÂHLİ, askercil, sıcak savaştı. Bu savaşın bütün yokluklarına rağmen cephesi açıkça belirliydi. Stratejisi ve taktiği az çok genel kurallara göre basitti. Hedefi ise olağanüstü kolay anlaşılırdı.

İkinci Kuvayı Milliyecilik'te, cephe ne denli baş döndürücü, strateji ve taktik ne denli karmakarışık, hedef ne denli güç anlaşılır olursa olsun, Birinci Kuvayı Milliyeciliğin devrimci, kutsal Mustafa Kemal gelenekli CUMHURİYET BAYRAĞI başımızdadır." (4)

Kızma, ben demedim!

Seni bilmem, ve başka da kim ne derse desin, benim aklım da, gönlüm de, 1921 Eylülünü, İstanbul'daki konağında veya Moskova'daki konukluğunda "Sosyalizm yazıları yazarken" değil, emperyalizme karşı Sakarya Cephesinde dövüşürken karşılayanların yanında.

Sen ne dersin de, ve içindekiler kim olursa olsun, sonrasında ne yapacaklarını düşünmeden, sorgulamadan, ben 16 Mayıs 1919 günü, Karaköy rıhtımından o gemiye binenlerden olurdum.

Bu yazıyı da sana dert anlatmak için değil, doksan yıl kadar önce, bu ülkenin, yani bu ülkenin insanların, halkının bağımsızlığı uğrunda dövüşenlerin anılarına saygı duruşu için yazdım. Sen de gayrı ne halin varsa gör, beyni iğfal edilmiş zavallı sömürge genci.

vedat.kocal@politikadergisi.com [2]

(1) Aktaran: Dr. Hikmet Kıvılcımlı, "27 Mayıs ve Yön Hareketinin sınıfsal eleştirisi, III. Bölüm", [http://kutuphane.halkcephesi.net/Hikmet_Kivilcimli/yon.html#Üçüncü Bölüm](http://kutuphane.halkcephesi.net/Hikmet_Kivilcimli/yon.html#Üçüncü_Bölüm)

(2) <http://docs7.chomikuj.pl/283784666,0,0,Mahmut-Esat-Bozkurt---Atatürk-ihtilali.pdf>

(3) Doğan Avcıoğlu, Milli Kurtuluş Tarihi, 4. cilt, Tekin Yayınevi, 1976 s: 1369

(4) Türksolu, 29 Ekim 1968

Yorumlar

- [Güncel](#) [3]
- [İç Siyasa](#) [4]
- [Tarih](#) [5]
- [Toplumsal](#) [6]

Kaynak URL (27/04/2024 - 04:42 tarihinde yazdırıldı):

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

Page 6 of 7

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

<https://www.politikadergisi.com/okur-makale/29-ekim-yazisi-peki-ama-biz-neyi-aniyoruz>

Bağlantılar:

- [1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/vedat-kocal>
- [2] <http://us.mc1120.mail.yahoo.com/mc/compose?to=vedat.kocal@politikadergisi.com>
- [3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>
- [4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>
- [5] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/tarih>
- [6] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>